

[J. O. Krag.]

mener, at de har nøjagtig den højde, de skal have, men hr. Poul Schlüter mener, at det godt kunne være, de var for høje, og det var da meget interessant.

Så står der, at momsen er steget fra 10 til 15 pct. Det er jo også rigtigt. Og det er gennemført af regeringspartier, der under sidste valgkamp lagde megen afstand mellem sig og momsforhøjelser. Jeg tør slet ikke tænke på partiet venstres momsstandpunkter og tør dårligt nok tænke på det nye momsstandpunkt, man er langt inde i: hvis jeg ikke tager helt fejl, vil man op — venstre vil jo videre — på 20 pct.

„Udlandsgælden mere end fordoblet“, står der. Tallene angives, de er korrekte. Der står videre: „Underskuddet på handelsbalancen fordoblet“. Tallene angives, de er korrekte. „Renten satte rekord“. Ja, her kan man vælge den ene eller den anden obligationsserie. Vi skriver, at den er steget fra 9 pct. til ca. 11,5 pct. Jeg tror ikke, der kan rettes indsigelser mod rigtigheden, korrektheden, holdbarheden i de oplysninger, der gives i denne annonce for socialdemokratiet.

Så står der: „Der må orden i økonomien. Nu må vi ha' den langsigtede og planmæssige politik, der kan lede udviklingen ind i de rigtige baner.“ Det er jo det, vi har brug for. Det gjorde hr. Poul Schlüter heller ingen indvendinger imod. Og så står der til sidst: „Kun ved at stemme socialdemokratisk kan De få en ny regering“. Og det turde jo også være rigtigt. Jeg takker for opmærksomheden og erkender, at der ud fra teoretiske betragtninger, når ordene vejes på den fine vægt, hvor vi jo ved de konservative vejer deres annoncer — jordlovskampagnen i erindring — skulle have stået: „Den samlede skatteudskrivning er fordoblet“. Det, der står i annoncen, tal og oplysninger, er rigtige.

Så siger man, at socialdemokratiet lægger sin valgkamp an på kritik mod regeringen. Nej, det gør vi ikke, men vi har ønsket at sætte tingene på plads her i vores første annonce. Der har jo som bekendt været en serie af annoncer indrykket af de konservative, hvis hensigt var ved en meget omhyggelig udvælgelse af, hvilke kendsgerninger man ønskede at præsentere for befolkningen, at give indtryk af, at alt var lutter lys og idyl. Vi synes lige, vi ville gøre opmærk-

som på, at der er et par hovedelementer i udviklingen, der ikke er lys og idyl, men udtryk for, at regeringens politik er mislykkedes. Det er det, jeg så ofte har sagt, at jeg ved, statsministeren ved denne regeringsdannelse havde den opfattelse: hvis det økonomiske mislykkes for os, så er vor gerning mislykkedes. Jeg er ked af at sige til regeringen: denne regerings gerning er mislykkedes. Men vi ved da godt, at befolkningen i den grad er klar over det, at det ikke er nødvendigt at bruge mange annoncer og mange taler på det, og derfor sætter vi hovedvægten ind på noget andet, nemlig på vores 4 års program. Jeg er glad for, at jeg får lejlighed til på hr. Poul Schlüters foranledning at gøre opmærksom på vores virksomhed i så henseende, og tilbyder hele befolkningen dette 4 års program. Man kan ringe til et bestemt telefonnummer, så får man det, og når jeg går ned her fra talerstolen, så skal jeg glæde statsministeren med at give ham en meget smuk førsteudgave. Samtidig vil jeg give statsministeren en anden tryksag, der hedder: „Økonomisk demokrati, et oplæg til debat.“ Det er nemlig for statsministeren, og jeg tror også for udenrigsministeren, som jeg for nylig havde lejlighed til at diskutere spørgsmålet med, meget vigtigt at kunne påstå, at det, socialdemokratiet vil med økonomisk demokrati, er at lægge en masse penge i nogle fonds, der skal ledes af LO, og det har ikke noget med medlemmernes interesser at gøre, det har ikke noget med nærdemokrati at gøre. Jeg har understreget på side 16 i denne pjece nogle bestemmelser, der viser, at dette er nærdemokrati. De beløb, der indbetales til lønmodtagerfonden fra en given virksomhed, føres tilbage til virksomheden og giver virksomhedens tillidsmænd og samarbejdsudvalg adgang til at blive repræsenteret i ledelsen i den virksomhed, de arbejder på, med mindst ét medlem og, efterhånden som fonden vokser, i forhold til den kapital, de råder over. Dette er nærdemokrati, og jeg må sige til de tre borgerlige partier, at dette er det eneste realistiske forslag til nærdemokrati, der er stillet i dette land. Nu giver jeg statsministeren denne lille pjece med understregning, og han vil så kunne konstatere, at det, han sagde om det emne, ikke var rigtigt.

Ja, jeg har jo ellers haft min debat som